

[Skatteministeren]

Netto foreslås det fra de tre forslagspartiers side at fjerne afgiftsbelastningen fra erhverv med henved 1 mia. kr., når man har taget hensyn til tilskuddet. For husholdningerne foreslås elafgiften netto sat ned med 4 øre pr. kWh og kulafgiften med netto 167 kr. pr. t. Afgiften på olie skal være uændret, på samme måde som prisfaldet for gas til private kunder foreslås fastholdt. Netto vil dette give et provenutab på ca. 1,7 mia. kr.

Erhvervene skal herefter alene belastes med EU's minimumsafgifter på ca. 10 øre pr. kg fuel- og 5 øre pr. l fyringsolie. Provenutabet foreslås finansieret ved at afskaffe de tilskudsordninger, der blev indført i forbindelse med afgiften, men som i øvrigt kan ses isoleret.

Tilskudsordningerne er tilskud til energibesparelse i erhvervslivet, til omlægning af varmemeforsyning i ældre boliger, til færdiggørelse af fjernvarmenet og til omlægning af brændsler i decentrale kraftvarmeværker.

Tilskuddet til elproduktion på naturgasbaserede kraftvarmeværker og vindmøller m.v. på henholdsvis 10 øre pr. kWh og 27 øre pr. kWh foreslås videreført som en udgiftsordning i elafgiftsloven.

Med udgangspunkt i 1994-finansloven vil besparelsen i alt blive på ca. 700 mio. kr., men et mindre beløb i de kommende år, idet visse af udgifterne er fremrykket i konjunkturpolitikken. Nettobelastningen af statens finanser med det forslag, der er fremsat, er således godt 1 mia. kr., der storsindet tilbydes finansieret ved, at Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet vil forhandle om besparelsen med regeringen.

CO₂-pakken var en konsekvent opfølgning af Energi 2000, der blev fremlagt af den daværende regering, og hvis målsætninger senere er blevet bekræftet af Folketinget, herunder af Venstre og De Konservative, men ikke af Fremskridtspartiet.

CO₂-pakken er et vigtigt grundlag for det skift i energiforsyningen, som den daværende regering også støttede, men ikke evnede at føre ud i livet. Også den daværende regering gik ind for omlægning af energiforsyning fra store kulbaserede kraftværker og kul- eller oliebase-rede fjernvarmeværker til decentrale kraftvarmeværker baseret på naturgas og biobrændsler; Fremskridtspartiet var ikke med. Denne omlægning er helt nødvendig for at nå de mil-

jøsmål, der er bredt flertal for i Folketinget, og det går jeg ud fra at der fortsat er.

Af alle brændsler foreslår partierne, at afgiften skal sættes ned på kul, der er det mest miljøbelastende brændsel, og hvor varmekunderne i forvejen har den laveste afgiftsbelastning. I modsætning hertil har regeringen ved skattereformen hævet afgiften på det stærkt miljøbelastende kul, således at afgiften kommer op på niveau med olieafgiften. Hvordan vil Venstre og De Konservative få de kulbaserede varmeværker til at opgive kullene og gå over til naturgas, som man jo har indgået aftale om at de skal? Da Venstre og De Konservative var i regering, havde de ikke noget svar.

Hvordan harmonerer forslaget om at sætte afgiften ned på det kul, der fortrinsvis bruges i varmemeforsyning i de større byer, og hvor afgiftssatsen i forvejen er lavest, med Venstres ønske om en udligning af afgiftsforskellene mellem land og by? Med den lave afgift på kul og fjernelse af tilskudsordningerne foreslås den væsentligste del af fundamentet for denne omlægning fjernet. Hvad vil Venstre og De Konservative stille i stedet for at opnå CO₂-målsætningen, som disse partier har tilsluttet sig? Hvad vil Venstre og De Konservative sige til alle de fjernvarmeforsyninger, der, i tillid til at Folketinget mente miljømålsætningerne alvorligt, har investeret eller vil investere i omlægninger i miljøvenlig retning under forudsætning af CO₂-pakken? Der er mange spørgsmål, men næppe mange svar.

Den største anstødssten i CO₂-pakken for Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet er tilsyneladende afgiften på erhvervenes energiforbrug. CO₂-afgift på erhverv, der ikke er overvældende i sammenligning med afgiftsforholdene i udlandet, giver erhvervene incitament til at spare på energien. Det er vigtigt, at også erhvervene nedsætter energiforbruget.

Det burde være oplagt, at man fortrinsvis bør nedsætte energiforbruget dér, hvor omkostningerne er mindst, og alt taler for, at omkostningerne er mindst ved yderligere initiativer i erhvervene.

Hvis husholdninger skal spare 1.000 l fyringsolie ved f.eks. ekstra isoleringsarbejde, vil det med de nuværende afgifts- og skatteregler kunne betale sig at investere op til 57.000 kr., under forudsætning af at investeringen har en levetid på 20 år og renten før skat er på 7 pct.